

grad beklage det forløb, der har været om udlændingepakken, beklage, at regeringen efter vores opfattelse meget ensidigt har satset på at få en forhandlingsløsning på plads sammen med Venstre og De Konservative og så vel nok mere eller mindre har taget udgangspunkt i, at i hvert fald Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti så bare ville stemme ja.

Sådan spiller klaveret ikke, og da slet ikke når man betænker de principielle problemer, som vi også har angivet i forhold til det af regeringen fremsatte lovkompleks. Noget er der blevet ændret på undervejs også i forbindelse med forhandlinger med V og K, det skal medgives, og jeg har tidligere i forbindelse med andenbehandlingen i går nævnt de ændringer, der er sket på ægteskabsområdet, hvor nogle af dem har været til det bedre, men hvor andre på den anden side har været til det værre.

Jeg skal ikke sige andet her ved tredjebehandlingen, efter at jeg i går redegjorde for en række af vores principielle overvejelser knyttet til L 59, end at vi i Kristeligt Folkepartis folketingsgruppe har besluttet os for, at vi vil undlade at stemme til L 59. Havde den set anderledes ud, havde vi selv haft mulighed for at få indflydelse på L 59 i forhandlinger med regeringen – måske også sammen med Centrum-Demokraterne især eller andre partier – er det da ikke utænkeligt, at resultatet af vores overvejelser havde været et andet end det, vi er kommet frem til.

Når det gælder integrationsloven, L 60, så er der, som jeg var inde på i går, absolut mange positive hensigter og også sider ved det lovforslag. Det er et gode, at vi nu får en samlet lov. Det er også et gode, at der bliver et samlet introduktionsprogram for de udlændinge, der kommer til landet. Den del er vi bestemt positive over for.

Men man må jo sige, at i forhold til de deputationer, der har været i Retsudvalget, og den meget offentlige debat, der også har været på området, især om introduktionsydelsen, er vi i Kristeligt Folkeparti blevet mere end overbevist om, at de positive sider ved forslaget ikke opvejes af det, man nu vil indføre, nemlig en forskelsbehandling i forhold til at være udlænding og dansker ved at indføre den særlige introduktionsydelse.

Vi frygter virkelig, at integrationsydelsen går hen og bliver en form for isolationsydelse, som i stor udstrækning også vil være med til at klientskabe en række flygtninge og udlændinge,

som må gå på kommunekontoret og bede om at få ganske almindelige enkeltudgifter dækket, simpelt hen fordi introduktionsydelsen ikke er stor nok til at dække selv de basale fornødenheder, og det gælder ikke mindst i forhold til enlige flygtninge.

Derfor må vi stemme imod integrationsloven, L 60, her ved tredjebehandlingen, og det skyldes, at vi simpelt hen finder, at det enkelte element – der er også lidt omkring integrationsrådet, det er måske knap så vigtigt – gør, at det havde været bedre at få et egentligt forlig, som i hvert fald også havde rakt til Kristeligt Folkeparti for dog at få pillet det element ud af loven, som har været så kritiseret fra manges side, men hvor regeringen har været ganske ubøjelig.

Så vil jeg godt sige til hr. Arne Melchior, som jeg nærer stor respekt for i denne sammenhæng, og som jeg også har haft mange gode samtaler med under forløbet med henblik på at se, hvordan vi kunne få det her nogenlunde helskindet i land, at jeg deler hr. Arne Melchiors synspunkt vedrørende en form for lovpause på området her. På trods af at vi altså stemmer imod L 60, og på trods af at vi undlader at stemme til L 59, vil vi respektere udkommet af afstemningerne her i dag også i respekt for de mennesker, som skal udføre et arbejde under lovgivningen som sådan. Der kan selvfølgelig være enkelte elementer, som der skal rettes på, men generelt synes vi, at det er et rigtig godt synspunkt, som hr. Arne Melchior her gør rede for.

Men jeg synes, at det er vigtigt at understrege, at når det gælder forholdet til vore udlændinge, til flygtninge og indvandrere, så er der altså ikke nogen grund til at holde pause fra debatten, tværtimod synes jeg, at debatten her i Folketinget og også i forbindelse med folketingsvalget, ja, i det hele taget, viser, at der er brug for kraftige opinionsdannere, som vil gå op mod vinden og ikke bare tale flygtningenes og indvandrernes sag, men tale menneskeverdets sag, for det er det, det drejer sig om for os i Kristeligt Folkeparti i den her sammenhæng.

Vel er der mange ting, der skal ændre sig, og vi skal ikke være tossegode, for som nogle siger, så er der plattenslagere, som også udnytter vores system, men de bliver jo altså også sanktioneret. Men der er brug for også at fokusere på det positive bidrag, som flygtninge og indvandrere kan give og også giver vores samfund, og den udfordring, som de i virkeligheden også er, til at få os selv til at besinde os på,